

Отъ казаното, струва ни се, става ясно, че силата и значението на партията не се опрѣдѣля, не може и не трѣбва да се опрѣдѣля нито отъ количеството на шайкаджиитѣ, нито отъ количеството на лихваритѣ. Силата на партията се опрѣдѣля отъ нейната нравствена мощь, отъ числото на съзнателнитѣ нейни привърженици. При тоя единственъ критериумъ може ли нѣкой на основание на миналото и настоящето, безъ да си служи съ улични клюки, да твърди, че демократическата партия е най-слабата партия? Самиятъ фактъ, че партията, въ контрастъ на другитѣ партии, туря въ основата на своето сѣществуване обществено-нравствени начала, показва нейното значение и нейната мощь. Кристализацията на политическитѣ партии, особно прѣзъ послѣднитѣ години, показва, че това се добръ схваща и вслѣдствие на това редоветѣ на демократическата партия се пълнятъ не отъ ония, ксито искатъ да взематъ, а отъ ония, които сѣ готови да даватъ и да правятъ жертви за обществена полза.

Животътъ създаде особни условия за положение-то на демократическата партия. Лошото управление въ продължение на 20 години компрометира другитѣ управляещи партии, коя повече, коя по-малко. Никой, освѣнъ тѣснитѣ кръгъ на тѣхни партизани, нищо добро не очаква отъ тѣхъ и никой нѣма да се чуди, ако тѣ, повикани утрѣ на власть, почнатъ да вършатъ сѣщитѣ грѣшки и беззакония, каквито сѣ вършили до сега. Друго отъ тѣхъ и не се очаква, тѣ нѣма да се компрометиратъ и да компрометиратъ управлението повече, отколкото това е направено до сега. Положението на демократи-